

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Domstolen træffer selv afgørelse i sagen, de af sagsøgte nedlagte påstande i første instans tiltrædes, og Kommissionen frifindes følgelig i sag T-272/03.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten.
- M.D. Fernández Gómez tilpligtes at betale sagens omkostninger ved Domstolen, herunder sine egne omkostninger i sagen ved Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har i appelskriftet anført tre anbringende:

1. Det første anbringende vedrører en urigtig retsanvendelse, som Retten har begået, da den fandt, at søgsmålet kunne antages til realitetsbehandling, selv om skrivelserne af den 19. januar 2001 ikke indeholdt en afgørelse, og den i første instans anfægtede retsakt — dvs. e-mailen af 12. maj 2003 — ikke kun var bekræftende, men også indeholdt et nyt element i forhold til kontrakten af 17. januar 2001 og skrivelserne af 19. januar 2001. Kommissionen er derimod af den opfattelse, at søgsmålet ikke kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som skrivelserne af 19. januar 2001 og kontrakten af 17. januar 2001 fastlægger administrationens endelige holdning i forhold til sagsøgeren. Det er derfor disse to akter, sagsøgeren burde have anfægtet. Ifølge Kommissionen indeholder e-mailen af 12. maj 2003 ikke en afgørelse og heller ikke noget nyt element i forhold til de tidligere akter. Søgsmålet bør derfor afvises.
2. Det andet anbringende vedrører principalt en urigtig retsanvendelse i forbindelse med fortolkningen af afgørelsen af 13. november 1996, navnlig af begrebet »ikke-vedtægtsmæssigt personale«. Kommissionen er af den opfattelse, at det fremgår af formålet med afgørelsen af 13. november samt af selve dens ordlyd og den sammenhæng, hvori den indgår, at den omfatter alle »administrative stillinger eller kontrakter indgået med Kommissionen« for det personale, der ikke er ansat som tjenestemænd i Kommissionen. Kommissionen har subsidiært anført, at Retten har truffet afgørelse *ultra petita*, idet den fejlagtigt har fortolket artikel 8 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber. Når en bestemmelse i vedtægten blot giver ansættelsesmyndigheden en mulighed, som i det foreliggende tilfælde, falder udøvelsen heraf nemlig inden for rammerne af dens vide skønsmæssige beføjelse.
3. Det tredje anbringende vedrører principalt en tilsidesættelse af fællesskabsretten, idet der er blevet tildelt en erstatning

for et påstået materielt tab, som hverken er reelt eller bestemt, og subsidiært, manglende overholdelse af begrundelsespligten ved beregningen af tabet, hvilket hindrer Domstolen i at foretage en efterprøvelse af, om proportionalitetsprincippet er blevet overholdt.

Appel iværksat den 29. november 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-72/04, S. Hosman-Chevalier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. november 2005 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Kraemer og M. Velardo, som befuldmægtigede, til prøvelse af dom afsagt den 13. september 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-72/04, S. Hosman-Chevalier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves og sagen hjemvises til Retten.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at afholde appelsagens omkostninger, herunder sine egne omkostninger i forbindelse med sagen ved Retten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har fremført et enkelt anbringende vedrørende den appellerede dom, som er baseret på, at Retten i præmis 31-36 og 42 i den appellerede dom har tilsidesat fællesskabsretten. Kommissionen har nærmere bestemt anført, at Retten har foretaget en fejlagtig fortolkning af betingelsen vedrørende »tjeneste for en anden stat« i artikel 4, stk. 1, litra a), andet afsnit i vedtægtens bilag VII.